

sohasem, a gyerek csak szorította a báránylábszárat, és üvöltött. A babakocsit kezdte el tologatni Mordizom királyné föl s alá, simogatta kétségbeesetten a senki által nem vállalt, zsírban és takonyban úszó groteszk kis fejet, egy reménytelen háború vakarcsnyi maradékát. Idegesítette, úszó groteszk kis fejet, és undorodott tőle. Hány évembe tellene, gondolta meggyőződés nélkül, míg egyszer elmosolyodna, mégis mennyit kellene befektetnem ebbe az érzelmi kísérletbe.

Farkas Arnold Levente

TÖRTÉNET

Ezt a történetet, amit
elmondok, még nem mondtam el
soha senkinek. Most mégis
olyan, mintha már elmondtam

volna. Gyermekkoromban volt
egy barátom. Lacinak hívták.
Egy házban laktunk, mi
a másodikon, Laciék pedig

a harmadikon. Osztálytársak
voltunk. Minden reggel elkéztünk
az iskolából. Aztán

én Szobra kerültem. Váltottunk
néhány levelet. Amikor meghalt,
nem mentem el a temetésére.

OLYAN ROSSZ

A kamionos olyan rossz
ember, hogy a felesége
örökké a templomban van,
imádkozik érte, hogy jó

ember legyen, de a pap meg
olyan rossz ember, hogy az asszony
örökké kocsmába jár, mert
pálinka nélkül nem lehet

kibírni mellette. A pap
a Bibliával vigasztalja
a kamionos feleségét,

a kamionos pedig konyakot
fizet a papnénak. Így rakják
össze, amit az élet szétszedett.

CSAK KEVESEN

A hideg miatt csak kevesen
mentek el, de a pap jól beszélt,
pedig nem szokott, állítólag
a néne minden temetésre

eljár, szegény, neki már úgyis
mindegy, persze. Amíg a kutya
élt, a fekete ördög, addig
legalább szuszogott mellette

valami élőlény, de aztán
ősszel el kellett altatni, mert
kárt tett a csirkékben. Azóta

csöndes a ház és az udvar. Nem
lehet könnyű egyedül élni.
Annál csak meghalni nehezebb.

Balaskó Ákos

A CSÓNAK

Régen, még azelőtt, hogyha elestem,
ő jött, felvett. A nyakán
összevegyült a föld, az izzadság,
meg az épp aznapi hal szaga.
Könnyű volt a sebet elhanyagolni még.